

ת"פ (חיפה) 31629-08-22 - מדינת ישראל נ' שיח'ה סואעד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 31629-08-22 מדינת ישראל נ' סואעד ואח'
4/2/2025 בפני כבוד השופט הבכיר ד"ר זאיד פלאח
מאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמות 1. שיח'ה סואעד באמצעות עו"ד לימור דדון ו/או עו"ד יוני דדון
2. עדן סואעד באמצעות עו"ד עאדל דבאח
3. סובחיה סואעד באמצעות עו"ד דב הירש

גזר - דין

תמצית תיאור האירועים בהתאם להכרעת הדין

1. ביום 11.11.24 ניתנה על ידי הכרעת הדין, במסגרתה החלטתי לזכות את הנאשמות מריבוי עבירות, כפי שהוא פורט בכתב האישום, בין אם מחמת הספק ובין אם בשל הקביעה כי מכלול האירועים שהתרחשו ביום אחד מהווים אירוע אחד, והרשעתי אותן בביצוע העבירות כדלקמן:

נאשמת 1

7 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה על סעיפים 379 + 382(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאשמת 2

11 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה על סעיפים 379 + 382(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עבירה אחת של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש - עבירה על סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאשמת 3

2 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה על סעיף 379 + 382(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. כתב האישום מפרט את מעשי הנאשמות על גבי 6 אישומים, ועובדותיהן פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמצית - הנאשמות עבדו ושימשו כמטפלות וכסייעות ב "מעון צורית", הנמצא בשוב צורית, שהיה בפיקוח משרד החינוך. במהלך שנת הלימודים התשפ"ב, 2021-2022, טופלו במעון פעוטות שגילאיהם נעו בין מספר חודשים ועד 3 שנים, כשהמעון חולק ל-3 כיתות: כיתת תינוקות, בה טופלו פעוטות בני מספר חודשים ועד גיל שנה וחודשיים לערך, כיתת הפעוטון הצעיר, בה טופלו פעוטות מגיל שנה ועד שנתיים, וכיתת הפעוטון הבוגר, בה טופלו פעוטות מגיל שנתיים ועד שלוש שנים. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שהו בתינוקיה ובפעוטון הצעיר 19 פעוטות, בשתי קבוצות הגיל יחדיו, והנאשמות, מתוקף תפקידן ומפאת גיל הקטנים, היו אחראיות, במהלך שהיית הפעוטות במעון, לצרכי מחייתם, לבריאותם, לחינוכם ולשלומם. בין התאריכים 12.7.2022 ועד 20.7.2022, בהזדמנויות רבות במהלך עבודתן בגן, תקפו הנאשמות פעוטות שטופלו במעון, בין היתר, באופן שאחזו בהם בחוזקה, משכו אותם בידיהם תוך הנפתם באוויר וכן הרימו והטיחו אותם בחוזקה על מזרנים, ובכך עברו הנאשמות עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, ובנוסף, הורשעה הנאשמת 2 בתקיפת קטין וגרמה לו חבלה של ממש.

עדי אופי מטעם המאשימה

3. ב"כ המאשימה הגיש שתי הצהרות, בנוגע ל- נ.צ.ע, שסומנה **ת/86**, ובנוגע ל- א.ג., שסומנה **ת/87**. בהצהרה **ת/86**, המתייחסת למעשי הנאשמות 1 ו- 2, סיפרו הורי הפעוט, כי ביום 18.7.22 בנם פרק את המרפק במהלך שהותו במעון, והם פירטו את מצבו בעקבות אותה פגיעה, ועל הקשיים שפקדו אותו בעקבות פגיעתו והתנהלות הנאשמות כלפיו. בהצהרה **ת/87**, המתייחסת למעשי הנאשמת 2, התייחסו הוריו להתעללות בבנם ולעוצמת השפעתה על אורח חייהם, ועל שברון הלב שחוו, וכן על השפעת מעשי הנאשמת 2 על בנם.

4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 12/1/25, העידו חלק מהורי הפעוטות: תחילה העידה גב' ג.ס., שסיפרה על עצמה, על השפעת מעשי הנאשמת על אורח חי המשפחה, על בתם הפעוטה, ועל "**הסיוט ששבר להם את הלב**", כדבריה. אחריה שמעתי את גב' ש.ב.צ., שאמרה כי "**אין לתאר את השבר הגדול שאנו חווים מאז**", והוסיפה "**אין לילה שבו היא לא צורחת מפחד**". לאחר מכן העידה גב' י.מ., שתיארה את "הטלטול" שעבר על בתה, ועל כל המשפחה, בעקבות מעשי הנאשמת, ועדותה לוותה בבכי ובהתרגשות. אחרונה שמעתי את גב' נ.ג., שספירה על תפקידה כעו"ד במגזר הציבורי, ושלפני כן עבדה כמטפלת בפעוטון, ועל הצורך לתת חום ואהבה לפעוטות. העדה תיארה את מעשי הנאשמת 3 כלפי בנה, ועל השפעתם עליו ועל כל המשפחה, ועל התקפי הזעם והתסכולים אצל בנה, בעקבות המעשים כלפיו, וסיימה את דבריה בפנייה לבית המשפט: "**בידך האפשרות לעשות עם התינוקות והפעוטות מצורית, צדק, למען יראו ויראו**".

עד אופי מטעם ההגנה

5. שמעתי את מר ח'אלד סואעד, דודה של הנאשמת 1, שהגיע לבוש מדי צה"ל לבית המשפט. העד פנה אל הורי הפעוטות באומרו **"אנשי הישובים אני פונה אליכם ואני אומר לכם - אני מתנצל, כולנו מתנצלים, גודל הכאב"**. בנוגע לנאשמת 2 אמר העד, שהוא גידל אותה, וסיפר על "החינוך לאהבה" במשפחתם.

דברי ב"כ נפגעי העבירה

6. ב"כ נפגעי העבירה סיפרה על ליווי התיק מיומו הראשון, על כל הקושי שעבר על משפחות הפעוטות, לדבריה, הבשורה והשינוי האמיתי יגיעו מכותלי בית המשפט, שיביאו, לדבריה, לנחמה להורים, ועתה להטלת ענישה ראויה ומחמירה, לצד פיצוי הולם להורים, תוך שהסבירה שישנם הורים שביתם התפרק.

תמצית טיעונים לעונש - ב"כ המאשימה

7. ב"כ המאשימה ציין, כי הוראות החיקוק שיוחסו לנאשמות בכתב האישום נוסח בהתאם לתיקון 143 לחוק העונשין, שבוצע זמן קצר לפני כן.

8. ב"כ המאשימה טען, כי אלימות כלפי פעוטות אינה גזירה משמיים, היא גם לא מחלה שאין לה מזור, אלא מדובר בתופעה שבני האדם יוצרים אותה, ושענישה לא מספיקה סייעה להתפתחותה. לדבריו, יש להיאבק בתופעה אלימה זו, על מנת למנוע את הסחף האלים, ואכן החוק הכפיל את העונש, משנתיים מאסר לארבע שנים, תוך שקבע עונש מזערי לחלק מהעבירות, כולל העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בה הורשעה הנאשמת 2.

9. ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, כלפי פעוטות רכים בגיל, שעה שהוריהם הפקידו את היקר להם מכול בידי הנאשמות, מתוך אמונה כי שם יזכו לטיפול מסור וליד רכה ומלטפת. עוד נטען, כי מצופה מאלה שעוסקים בטיפול בפעוטות ובילדים רכים בשנים, שיקיימו את המסגרת החינוכית כמקום בטוח ושמור, יגוננו על הפעוטות והילדים וירחיקו אותם מאימת הסובבים אותם, על מנת שמאפייני הילדות ומרכיביה ישמרו בחוויותיהם כילדים.

10. עוד נטען, שלאורך כל ניהול ההליך לא נראתה כל הבעת חרטה מצדן של הנאשמות, שהתרכזו בעצמן ובהצדקת מעשיהן.

11. ב"כ המאשימה התייחס למדיניות הענישה הנהוגה, ובין היתר הפנה לתיק עפ"ג 28758-04-22, **סטרובינסקי נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 29116-04-22 **מדינת ישראל נ' סטרובינסקי**, שם הורשעה הנאשמת, בהתאם להודאתה, בביצוע 3 עבירות על סעיף 368(א) לחוק העונשין, כאשר

תקפה 5 תינוקות בני 8 חודשים ועד שנה ו-7 חודשים, בהיותה אחראית עליהם במסגרת עבודתה כסייעת בגן ילדים, ובית המשפט המחוזי החמירה בענישתה, מ-18 חודשי מאסר בפועל, שהטיל בית משפט השלום, עד ל-28 חודשי מאסר בפועל.

12. ב"כ המאשימה התייחס לנזק שנגרם בפועל לפעוטות, ולנזק שהיה אמור להיגרם להם, והוא ביקש לקבוע תחילה מתחם ענישה נפרד לכל אחד מנפגעי העבירה, ולאחר מכן לקבוע מתחם ענישה כולל, והוסיף, שאין בעברם הנקי של הנאשמות כדי להצדיק העמדת עונשיון ברף התחתון של מתחם הענישה שייקבע.

13. ב"כ המאשימה התייחס לערכים החברתיים שנפגעו, שהם: פגיעה קשה בכבודם של הפעוטות שנפגעו, פגיעה בזכות הבסיסית של הפעוטות לשלמות גופם ונפשם, פגיעה בכבוד ובתחושות הביטחון של הפעוטות, פגיעה באמון הורי הפעוטות, והציבור הרחב, בסייעות ובמטפלות במסגרות חינוכיות טיפוליות. עוד נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

14. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע את מתחמי הענישה הבאים:

נאשמת 1 - הורשעה בביצוע 7 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, כלפי שלושה קטינים: מאסר בפועל הנע בין 24 ועד 40 חודשים.

נאשמת 2 - הורשעה בביצוע 11 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי ארבעה קטינים, וכן בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש: מאסר בפועל הנע בין 36 חודשים ועד 60 חודשים.

נאשמת 3 - הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי 4 קטינים: מאסר בפועל הנע בין 12 ועד 24 חודשים.

15. בסוף טיעונו עתר ב"כ המאשימה להטיל על כל אחת מהנאשמות עונש של מאסר בפועל במרכז מתחמי הענישה להם טען, ולהוסיף מאסר מותנה ופיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה.

תמצית טיעונים לעונש - ב"כ הנאשמת 1

16. ב"כ הנאשמת 1 התייחס, כדבריו, לרקע ולאווירה בעת ביצוע המעשים, כשלדבריו "יש הבדל בין גן שיש בו אוירה של אימה, פחד, התנהגות קשה של מטפלת, לבין המקרה שלנו", כשלטענתו, "אנחנו רואים שגרה חיובית, שמחה, של הפעוטות, מהבוקר, משך ככל היום".

17. לדברי ב"כ הנאשמת 1, מרשתו "מתחילת המשפט כבר בתשובתנו לאישום, הנאשמת קיבלה אחריות על כל המעשים, מן הטעם הפשוט שהמעשים מתועדים", והוא התנגד לדברי ב"כ המאשימה, לפיהם הנאשמת 1 הציגה צידוקים ולא הבינה מה לא בסדר בהתנהגות שלה עד היום, והפנה בעניין זה לפרוטוקול הדיון, בו מרשתו התנצלה מספר פעמים, בכתה, ואמרה כי קשה לה

לראות את הסרטון.

18. בנוגע לכיסוי הראש עם שמיכה - ב"כ הנאשמת 1 הפנה לפסיקה, ממנה עלה שאין במעשה זה כל עבירה, והוסיף כי "זו מחלוקת שהתנהלה בפן המשפטי ולא בפן ששיח'ה מכחישה את המעשה".

19. בנוגע למתחם העונש - הסנגור התנגד למתחמי הענישה שהוצעו ע"י ב"כ המאשימה, ולדבריו המתחם צריך לבטא את המעשה ואת הפגיעה בערכים, והוא ביקש לאבחן את הפסיקה אליה התייחס ב"כ המאשימה, בטענה שמדובר במעשים חמורים בהרבה מאלה שיוחסו למרשתו.

20. ב"כ הנאשמת 1 הפנה לפסיקה, באמצעותה ביקש לשכנע בקבלת עמדתו לענישה:

עפ"ג 42882-05-22 מדינת ישראל נגד פלונית (24.7.22) - ערעור על גזר דין שניתן בבית משפט השלום בקריות, שם הורשעה הנאשמת בביצוע 5 עבירות של תקיפה לפי סעיף 378 וסעיף 379 לחוק העונשין. מתחם הענישה שנקבע נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ובית משפט השלום ביטל את הרשעתה, ודן אותה לצו מבחן, עבודות של"ץ, והתחייבות כספית. ערעור שהוגש למחוזי נדחה.

ת"פ 6550-02-22 מדינת ישראל נגד ברסי (שלום פתח תקווה) - ב"כ הנאשמת 1 טען, שתיק זה חמור בהרבה מהתיק שבפניי, שם הורשעו 3 הנאשמות, על סמך הודאתן, בעבירות של תקיפת תינוקות ופעוטות בפעוטון בו עבדו. נאשמת 1 - נדונה למאסר בפועל למשך 16 חודשים, מע"ת ופיצוי. נאשמת 2 - נדונה ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי, ונאשמת 3 - נדונה ל- 8 חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי.

רע"פ 2187/24 פלונית נגד מדינת ישראל (בית המשפט העליון) - בקשת רשות ערעור שנדחתה, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום. הנאשמת הועסקה כסייעת בגן משפחתון המיועד לתינוקות ופעוטות, והיא הורשעה ב-3 עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ו-3 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשמת ל- 8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ת"פ 10633-11-20 (שלום קריות) - הנאשמות, בהיותן מטפלות בגן בנהריה, הורשעו על פי הודאתן בעבירות של תקיפה סתם: **נאשמת 1 - 7 עבירות, ונאשמת 2 - 2 עבירות.** בנוגע לנאשמת 1 נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והיא נדונה ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות. לנאשמת 2 נקבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והיא נדונה ל-4 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.

21. בסוף טיעוניו עתה ב"כ הנאשמת 1 לקבוע מתחם ענישה בהתאם לפסיקה שהוגשה על ידו, ולמקם עמוד 5

את עונשה של מרשתת בתחתית המתחם, בין היתר בשל עברה הנקי ולקחת האחריות על מעשיה.

תמצית טיעונים לעונש - ב"כ הנאשמת 2

22. ב"כ הנאשמת 2, כמו קודמו, התנגד למתחם הענישה שנטען ע"י ב"כ המאשימה, כאשר לטעמו המתחם מתחיל במספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ומסתיים ב- 15 חודשי מאסר בפועל, ועתירתו היא להטיל על מרשתת 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שזו התקופה המקסימלית לריצוי מאסר בדרך זו.

23. לדברי ב"כ הנאשמת 2, ניהול התיק היה בשל המחלוקת בין הצדדים, והכרעת הדין הצדיקה את הניהול. עוד נטען, שהיה מקום לנהל את התיק ולחקור את האחראים בבית המשפט, כדי להמחיש, כדבריו, את ההפליה שבהעמדת הנאשמות לדין, לעומת המנהלת ומטפלות אחרות.

24. ב"כ הנאשמת 2 התייחס להשפעת המעצר וניהול ההליך המשפטי, על מרשתת, שעברה נקי לחלוטין, והוסיף שמדובר בחוויה קשה ובגורם הרתעתי משמעותי. עוד נטען, כי הנאשמת 2 הינה בחורה צעירה, מתגוררת בבית הוריה, ניהלה אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, בעלת 12 שנות לימוד ותעודת בגרות. היחסים עם משפחתה הם הדוקים ותומכים. לטענתו, חשיפת הפרשה גרמה לה, ולבני משפחתה, לנזק אדיר, וכי עד לפני האירוע היא הייתה מאורסת, ולאחר חשיפת הפרשה, בוטלו האירוסין.

25. עוד נטען, כי הנאשמת 2 פעלה מבלי לחשוב לעומקם של הדברים ומבלי לחשוב על תוצאותיהם, וכי לא מדובר באירועים מתמשכים אלא באירועים שארכו מס' שניות. עוד נטען, כי למעט מקרה אחד, לא נגרם כל נזק לפעוטות, וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה. לדבריו, נגרמו לנאשמת 2 ולבני משפחתה נזקים, כתוצאה מהרשעתה, ושהיא קיבלה אחריות על קביעות הכרעת הדין.

26. ב"כ הנאשמת 2 הוסיף וטען, כי מקרה זה מצדיק חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, וזאת לאור נסיבותיה האישיות והרקע המשפחתי ממנו באה, ובסוף טיעונו ביקש הסנגור להביע, בשמה של מרשתת, צער רב על המעשים, לא רק בפני בית המשפט, אלא גם בפני המשפחות.

27. ב"כ הנאשמת 2 הפנה גם הוא לפסיקה, באמצעותה ביקש לשכנע בקבלת עמדתו לענישה, ובין היתר הפנה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 43447-10-16 מדינת ישראל נ' פלוני ואח' (מחוזי ירושלים) (12.9.2018) - הנאשמים הורשעו, על סמך הודאתם, בביצוע עבירות של תקיפת קטין לפי סעיף 368 לחוק העונשין, כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק, והנאשם 1 הורשע בעבירה נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(2) לחוק העונשין, בכך שקשר את ידיו ורגליו של בנו, הכה אותו עם ידיו בגבו והשאיר אותו אזור שעות. בעניין הנאשם 1 הוגש תסקיר שהמליץ על עבודות שירות, כאשר לחובתו 4 הרשעות קודמות

שהתיישנו. נקבע מתחם עונש שנה בין 12 ועד 25 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 45195-05-19 (מחוזי חיפה) (18.7.2019) - ערעור הנאשם על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה, לאחר שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפות שונות, כליאת שווא ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 25 חודשי מאסר, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל- 6 חודשי עבודות שירות, בשים לב, בין היתר, לחלוף הזמן מביצוע העבירה (מעל 6 שנים), ועברו הנקי.

ת"פ 45690-11-11 (שלום פ"ת) (11.10.2012) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, 3 עבירות על סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין ועבירות אלימות נוספות, שבאו לידי ביטוי באלימות שנקט כלפי אשתו ושני ילדיו הקטנים משך שנתיים, לרבות שלושה מקרים של הצלפה עם חגורה על גופם או בסמוך לגופם. הנאשם נדון למאסר בפועל למשך 24 חודשים, והופעלו 4 חודשי מאסר מותנים במצטבר, ובסה"כ - 28 חודשים.

ת"פ 24949-11-19 (שלום ירושלים) (16.12.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי. בשני המקרים הנאשם הכה את ילדיו באמצעות חגורה. תסקיר שירות המבחן המליץ הטלת ענישה שיקומית בדרך של העמדתו במבחן לתקופה בת שנה, לצד התחייבות להימנע מעבירה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, וחרג מהמתחם משיקולי שיקום, וגזר עליו מאסר על תנאי, של"צ בן 150 שעות וצו מבחן.

ע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נגד מדינת ישראל (21.1.19) - המערערת הורשעה, על יסוד הודאתה בהסדר טיעון, בעבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי שגרמה לחבלה של ממש. בהתאם לכתב האישום, לאורך תקופה של ארבעה חודשים, עבדה המערערת כמטפלת של פעוט ובתקופה זו התעללה בו, תקפה אותו וגרמה לו חבלות בכך, שבין היתר, השליכה צעצוע פלסטיק קשיח על אפו והוא דימם, הפילה כמה פעמים את עגלת התינוק, באופן שהותיר אותו תלוי במאונך כשרגליו מטה וראשו שמוט לפנים, דחפה בכוח את אצבעותיה לעומק הגרון שלו כמה פעמים, באחת מהן גרמה לו חבלה ופצע ועוד. תסקיר שירות המבחן התרשם כי המערערת פועלת לשיקומה והמליץ להימנע מלהטיל על המערערת מאסר בפועל. בית המשפט השית עליה 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ו-20,000 ₪ לנפגע העבירה, וערעור שהגישה נדחה.

28. בסוף טיעוניו, עתר ב"כ הנאשמת 2 להסתפק בעונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית נוספת.

תמצית טיעונים לעונש - ב"כ הנאשמת 3

29. ב"כ הנאשמת 3 התחיל את טיעונו באומרו, כי כאבא, "מי שהיה מפיל שורה משערת ראשה של בתי, הייתי מצפה שיתלו אותו ברחוב, אחרי שסקלו אותו באבנים" (עמ' 580, שורות 7-8) אך כסנגור של נאשמת שהורשעה בתקיפת פעוטות ביקש "לא לתת דרור ליצרים האמוציונאליים הנקמניים, הכ"כ מובנים האלו שלי" (עמ' 580, שורות 12-13), ולמצוא יחס הולם בין המעשה לחומרת העונש, והוסיף שלא על כל דבר תולים וסוקלים באבנים.

30. לעניין חומרת המעשה - ציין כי המדובר בתיק של בית משפט שלום והוא אינו מהחמורים ביותר של פגיעה בילדים. לעניין שיקולי שיקום - טען כי הנאשמת 3 הייתה בת 20 בעת ביצוע המעשים. בגיל 18 סיימה שירות לאומי כמורה מחליפה בבית ספר בהתנדבות, ולטענתו, זה מצביע על עולם הערכים שלה, ועל סיכויי שיקומה. בעניין הגנה על שלום הציבור, טען כי מדובר בשני אירועי אלימות כלפי פעוטות בגן ילדים, כאשר ברור כי היא לא תעבוד יותר בפעוטון או בגן, ולטענתו, היא לא מהווה סכנה לציבור. בנוגע להרתעה אישית, טען כי ההליך עצמו היווה הרתעה עבודה, של מעצרה וניהול ההליך נגדה. בנוגע להרתעת הרבים טען, שאין מדובר בתיק שיש בו כדי להרתיע אחרים, והפנה לעניינה של כרמל מעודה, שעל אף כל הפרסום שבו, לא היה בו כדי להרתיע את הנאשמות בתיק זה, אז כנראה שלא זו הדרך להשגת הרתעת הרבים. בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טען, שהמדובר בעבירות רגעיות, שלטענתו, יותר מלמדות על חוסר ניסיון וחוסר מחשבה, ועל הדרכה לא נאותה. עוד נטען, שלא היה כל תכנון, לא היה שימוש באמצעים להפעלת האלימות, לא הייתה אכזריות, ולא מדובר במעשים מתמשכים, וכתיאורו את מעשי מרשתו: "מכה ועוד מכה, .. מעשים נקודתיים" (עמ' 581, שורה 10).

31. הסנגור המשיך וטען, כי מבחינת הנזק שהיה צפוי להיגרם, לא היו מעשי קשירות של ילדים, נעילת ילדים בחדר, אלא התנהגות ברף הנמוך ביותר שלא נגרם ממנה נזק ולא היה צפוי להיגרם ממנה נזק, כדבריו, והוסיף שלא הוצגה כל חוות דעת רפואית.

32. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען, כי בהתחשב בגילה של הנאשמת 3, 20 שנים, עברה הנקי, הפגיעה הצפויה בה, העדר הצורך בהרתעה או בהרתעת הרבים, והחשש לנזק בלתי הפיך לנאשמת 3 מבחינה חברתית, מקצועית, משפחתית וגם בסביבתה - עתר לדחות את בקשת הענישה שהוצגה ע"י ב"כ המאשימה. לחיזוק דבריו הפנה הסנגור לתיק **59286-10-13**, שם דובר על צביטת ילד ומשיכתו, ובית המשפט קבע מתחם ענישה הנע משל"צ ועד 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועתר לאמץ מתחם זה.

דברי הנאשמות

33. הנאשמת 1, במילתה האחרונה, אמרה ש "אני אהבתי את הילדים. אני מתנצלת."

34. הנאשמת 2, במילתה האחרונה, אמרה ש "אני מצטערת על כל מה שעשיתי, לבית המשפט, וגם להורים".

35. הנאשמת 3, במילתה האחרונה, אמרה ש"כמו הנאשמות 1 ו-2 אני מתנצלת. שום פעם לא התכוונתי רע לאף אחד, וסליחה."

דין והכרעה

36. מעשי האלימות, שביצעו הנאשמות כלפי פעוטות בגן, תוארו בהרחבה בהכרעת הדין. מסקנתי הייתה, שחלק מהעבירות בוצעו כלפי הפעוטות באופן חד פעמי באותו היום, וחלקן בוצעו משך כל יום האירועים, בתקיפות מתמשכות, כך שלמעשה, אין מדובר אך ורק באירועים בודדים, כפי שטענו הסנגורים, אלא באירועים שחלקם נמשך.

37. להלן פירוט העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמות:

הנאשמת 1 - הורשעה בביצוע 7 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, בהתאם לפירוט זה:

ביום 12/7/22 ביצעה עבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע;

ביום 13/7/22 ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע., ועבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות, כלפי פעוט שזהותו אינה ידועה למאשימה.

ביום 14/7/22 ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע., ועבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.צ.

ביום 18/7/22 ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוטות נ.צ.ע ו- א.צ.

ביום 20/7/22 ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות.

הנאשמת 2 - הורשעה בביצוע 11 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, ועבירה אחת של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, בהתאם לפירוט זה:

ביום 12/7/22 - ביצעה עבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע., עבירה אחת נוספת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.צ., ועבירה שלישית של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.ש.

ביום 13/7/22 - ביצעה עבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי

הפעוט נ.צ.ע, עבירה אחת נוספת, באירוע מתמשך, של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.צ., ועבירה שלישית של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.ש.

ביום 14/7/22 - ביצעה עבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע.

ביום 17/7/22 - ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע., ועבירה אחת נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.צ.

ביום 18/7/22 - ביצעה עבירה אחת, באירוע מתמשך, של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.צ.ע., עבירה אחת נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט א.ג., ועבירה אחת נוספת של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, בידי אחראי, כלפי הפעוט נ.צ.ע.

הנאשמת 3 - הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת בהתאם לפירוט זה:

ביום 13/7/22 - ביצעה עבירה אחת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוט נ.ס.

ביום 14/7/22 - ביצעה עבירה אחת באירוע מתמשך של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי הפעוטות נ.מ., נ.ס., נ.ג., ר.ר.

38. מעשי הנאשמות הם מעשים חמורים שבוצעו כלפי פעוטות, שאינם יכולים להגן על עצמם מפני התנהלותן האלימה של הנאשמות כלפיהם. הנאשמות, במעשיהן, פגעו בכבודם של הפעוטות, בזכותם לשלמות גופם ונפשם, בתחושת הביטחון שלהם, ובאמון הורי הפעוטות במערכות החינוך. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא חמורה וקשה.

39. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים, ומידת הפגיעה בהם, וכן לקחתי בחשבון את מדיניות הענישה הנהוגה, תוך שנתתי דעתי לכל הפסיקה אליה התייחסו ב"כ הצדדים, כולל הפסיקה אליה התייחסתי לעיל, בפרק טיעוני ב"כ הצדדים.

40. בנוסף לפסיקה שאוזכרה על ידי לעיל, אתייחס לשני פסקי דין, שניתנו על ידי בטרם תיקון החוק, ושבהם קראתי לתיקונו:

הראשון, תיק 46269-08-19, בו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם, שביצע בהיותו מטפל במעון, כלפי חסר ישע שלקה בפיגור שכלי קל, בשילוב הפרעת התנהגות. בגזר הדין שניתן על ידי ביום 5/7/2021, כתבתי:

"הוראת החוק המיוחסת לנאשם היא 'תקיפה סתם', ושם זה מטעה. המילה 'סתם' מורידה מערך התקיפה שבוצעה על ידי הנאשם, ואני קורא למחוקק לתקן את הכינוי של הוראת החיקוק, על ידי מחיקת המילה 'סתם', כך שהתקיפה תישאר 'תקיפה', כאשר הסעיף שלאחר מכן דן בתקיפה הגורמת חבלה ממשית. בנוסף, אני קורא למחוקק לתת את דעתו לכך שבמקרים מיוחדים, כגון המקרה שבפניי, בו מטפל תוקף חוסה במקום עבודתו, בכך שייחד הוראת חיקוק לאותם מקרים מיוחדים, ותיקבע ענישה מחמירה יותר בגינה, גם אם לא נגרמה חבלה"

בתיק זה קבעתי מתחם עונש הנע בין 9 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד ל- 24 חודשי מאסר, שהם העונש המקסימאלי הקבוע בחוק לעבירה של תקיפה סתם, תוך שהדגשתי: **"ואוסיף ואקבע, שאילו העונש המקסימאלי היה גבוה יותר, הייתי מאמץ גם אותו"**, וגזרתי על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 9 חודשי מע"ת, ופיצוי בסך 30,000 ₪.

השני, תיק 1948-04-21, בו הרשעתי את הנאשם בתקיפה סתם של אימו, ילידת שנת 1932, הסובלת מירידה קוגניטיבית תפקודית, תלות קשה וזקוקה לעזרה, תקיפה סתם של המטפלת של אימו ואיומים עליה, והפרת צו הגנה שהוצא נגדו. בגזר הדין שניתן על ידי ביום 27/2/2022, שבתי וקראתי למחוקק לייחס עבירה למקרים בהם נאשמים תוקפים חסרי ישע, ולהוסיף לחוק העונשין הישראלי, והוספתי: **"ובנוגע לענישה, אני קורא למחוקק להעלות את רף הענישה כאשר נאשמים תוקפים חסרי ישע"**. בתיק זה קבעתי מתחם עונש הנע בין 9 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 24 חודשים, והטלתי על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים, וענישה נלווית נוספת.

41. שני פסקי הדין הנ"ל מצאו אוזן קשבת אצל המחוקק, שביצע את תיקון 143 לחוק העונשין, והוסיף את סעיף 382(ד), שזו לשונו:

"העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי קטין או חסר ישע, שעליו עובר העבירה אחראי, כהגדרת 'אחראי על קטין או חסר ישע' בסעיף 368א', והקטין או חסר הישע אינו בן משפחתו כאמור בפסקה (2) להגדרה 'בן משפחתו' שבסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה".

42. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון, בנוסף למפורט לעיל, גם נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובין היתר התחשבתי בתכנון שקדם לביצוע העבירות, כאשר אמנם הנאשמות לא תכננו

לתקוף ביום מסוים ובזמן מסוים פעוט מסוים, אך תקיפת פעוטות הפכה לשגרת עבודתן בגן, דבר שהפך את מעשיהם למתוכננים. עוד לקחתי בחשבון את חלקן המלא של הנאשמות בביצוע העבירות, כל אחת בהתאם לחלקה ולמעשיה, את הנזק שנגרם לפעוטות, שהוריהם תיארו את הסיוט שהם עברו בעקבות מעשי הנאשמות, ואת השינויים בהתנהלות ילדיהם שחוו אלימות מצידן של המטפלות. עוד לקחתי בחשבון את הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מתקיפת הפעוטות ע"י הנאשמות, וכן התחשבתי בהבנת הנאשמות המלאה למעשיהן, ובמיוחד לקחתי בחשבון את הניצול לרעה של כוחן ומעמדם של הנאשמות אל מול הפעוטות עליהם הן היו אחראיות.

43. לאחר שלקחתי בחשבון את כל שנדרש, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

נאשמת 1 - הורשעה בביצוע 7 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, שבוצעו כלפי 3 פעוטות - 4 מתוכן בודדות, ו- 3 נמשכו לאורך היום - מתחם העונש ההולם את מעשיה הוא מאסר בפועל, הנע **בין 24 חודשים ועד 48 חודשים**, לצד ענישה נלווית.

נאשמת 2 - הורשעה בביצוע 11 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, שבוצעו כלפי 4 פעוטות - 5 מתוכן בודדות, ו- 6 נמשכו לאורך היום. בנוסף - הורשעה נאשמת זו בביצוע עבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש בידי אחראי - מתחם העונש ההולם את מעשיה הוא מאסר בפועל, הנע **בין 36 חודשים ועד 72 חודשים**, לצד ענישה נלווית.

נאשמת 3 - הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, שבוצעו כלפי 4 פעוטות - 1 בודדת, ואחת נמשה לאורך היום - מתחם העונש ההולם את מעשיה הוא מאסר בפועל, הנע **בין 12 חודשים ועד 30 חודשים**, לצד ענישה נלווית.

44. בקביעת העונש בתוך מתחמי הענישה, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר התחשבתי בפגיעה של העונש בנאשמות, לרבות בשל גילאיהן: נאשמת 1 ילידת שנת 1981, נאשמות 2 ו- 3 ילידות שנת 2000. לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש במשפחות הנאשמות, כאשר סניגוריהן התייחסו למצבן האישי והמשפחתי, וכן שמעתי את בן משפחתן שדיבר לעניין אופן ואופי משפחותיהן. עוד לקחתי בחשבון את התנהגותן החיובית של הנאשמות בחברתן, למעט העבירות שבוצעו על ידן במהלך עבודתן, ואת נסיבות חייהן, ורצונן להתקדם. לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מלפני כשנתיים וחצי ועד היום, וכן את עברן הנקי של הנאשמות.

45. עד האופי מטעם הנאשמות ידע לתאר את התנהלותן החיובית ואת דאגתן לפעוטות, כאשר מדובר בבני משפחתן, אך לא שמעתי דאגה אמיתית לפעוטות וילדים שאינם שייכים למשפחותיהן. מנגד, שמעתי חלק מהורי הפעוטות, שתיארו את הסבל שהם עברו מאז גילוי העבירות, ואת ההשפעה הקשה של מעשי הנאשמות כלפי ילדיהם. נתתי את דעתי גם לדברי ב"כ נפגעי העבירה, עו"ד קארין

לגיטיו, שדיברה על הסבל של הפעוטות ומשפחותיהם.

46. הנאשמות במעשיהן, לא רק עברו עבירות פליליות, עת תקפו את הפעוטות עליהן היו אחראיות בפעוטון, אלא מדובר במעשים בעלי השלכות ארוכות טווח, על כל הגורמים המעורבים - הילדים הנפגעים, משפחותיהם, מערכת החינוך כולה, ואפילו החברה בכללותה. הפגיעה עלולה להיות רב-ממדית, המשלבת נזקים פיזיים, נפשיים, מוסריים וחברתיים.

47. בחירת האדם לעסוק בחינוך בגיל הרך מטילה עליו אחריות כבדה כלפי ההורים, המפקידים את היקר להם מכל - את ילדיהם - בידי המטפלות, מתוך אמון כי יקבלו יחס חם, סבלני ומקצועי, וכאשר מטפלת מתנהלת באלימות כלפי הפעוטות - היא מפרה ביד גסה את האמון שנתנו בה ההורים, ומעבר לזה - פוגעת בערכים הבסיסיים של החברה, המושתתים על שמירה, חמלה וטיפול הדור הבא.

48. אלימות של מטפלות כלפי פעוטות, עליהם הן אחראיות, גורמת למשבר אמון במערכת החינוך לגיל הרך, בכך שהורים רבים יחששו מלשלוח את ילדיהם למסגרות חינוכיות, ומעבר לכך - אלימות זו גורמת להשפעה על החברה כולה, בכך שהיא יוצרת חוסר אמון כללי כלפי מערכת החינוך, דבר העלול להוביל לחוסר יציבות חברתית, ולכך שדור שלם של ילדים עלול לגדול עם חוסר אמון במערכות טיפול וחינוך, דבר העלול להשפיע על עתידם הבוגר.

49. העונש הראוי למטפלת התוקפת פעוט עליו היא אחראית, הוא מאסר בפועל משמעותי, ועונש זה בלבד, וטוב עשה המחוקק, עת תיקן את חוק העונשין, בתיקון 143, והכפיל את העונש בגין מקרים כדוגמת המקרה שבפניי. מילות המחוקק אינן נכתבות לריק, ובד"כ הן מגיעות מתוך מציאות מצער, הגורמת להחמרה הנדרשת.

50. מעבר לענישה שאטיל על הנאשמות, במסגרת ההליך הפלילי המתנהל נגדן, אני מצפה כי גורמי החינוך ירחיקו אותן לצמיתות מכל מסגרת חינוכית, לבל ישוּבו על מעשיהן, ובכדי להרתיע ולהרתיע אחרות כדוגמתן, לבל יתנהגו באלימות כלפי כל גורם אחר, לבטח לא כלפי פעוטות, שכל רצונם ורצון בני משפחותיהם, היה לספק להם מסגרת חינוכית הולמת ומתאימה, ובמקום זאת - קיבלו מסגרת אלימה ותוקפנית.

51. כל מקרה של תקיפת פעוט הוא מקרה אחד יותר מדי, ואין כל מקום לפשרות בנוגע להגנה על חסרי הישע. מעשי הנאשמות אינו מתמצה בפשע פלילי, אלא יש בו גם פשע מוסרי, והחברה מחויבת לדאוג לילדיה ולהבטיח שהם יגדלו בסביבה בטוחה, מוגנת ומטפחת.

52. הסנגורים עתרו לסטות לקולא מהרף התחתון שייקבע ע"י בית המשפט - אין בידי לקבל בקשה זו,

משלא שוכנעתי שהנאשמות השתקמו, ואף לא שוכנעתי, שקיים סיכוי לשיקומן, אלא נהפוכהו - הנאשמות התנהגו בהתנהגות קורבנית, עת הדגישו את סבלן שלהן, תוך שהתעלמו מהסבל שגרמו לפעוטות ולמשפחותיהן, וגם במילתן האחרונה, לאחר טיעוני הסנגורים, קיבלתי רושם שהתנצלותן יצאה מהפה החוצה, ללא כל צער או חרטה כנים ואמיתיים, ומטרת מילתן האחרונה - הקלה בעונשיהן, לא מעבר לכך.

53. לא מצאתי גם להסתפק ברף הענישה התחתון שנקבע על ידי, על אף עברן הנקי, זאת בשל חומרתן הרבה של מעשיהן, תדירות המעשים, עוצמת המעשים, גילן של הפעוטות, אי-קבלת אחריות כנה ואמיתית על מעשיהן, והצורך בהרתעת היחיד והרבים.

54. דבריו של ב"כ הנאשמת 3, לפיהן אילו דובר בתקיפת בתו, היה **"מצפה שיתלו אותו ברחוב, אחרי שסקלו אותו באבנים"**, אך מאחר ואין מדובר בבתו, אלא בילדיהם של אחרים, אז ביקש **"לא לתת דרור ליצרים האמוציונאליים הנקמניים, הכ"כ מובנים האלו שלי"** - דברים אלה מקוממים: מדבריו, כמו גם מדברי עד האופי מטעם הנאשמות, ניתן להבין, שכל עוד הפעוטות שהותקפו ע"י המטפלות בגן, אינן מקרבה ראשונה אליהם, אז צריך להחמיר בעונשיהן, אך כאשר מדובר בפעוטות ממשפחותיהם, אז צריך להקל עימן.

בית המשפט אינו פועל מתוך רגש, אלא מתוך מחשבה מעמיקה, תוך הסתמכות על הדין - אין הבדל בין כל באי בית המשפט, ודין אחד לכולם. האחראי התוקף קטין, עליו הוא אחראי, דינו מאסר בפועל, ולתקופה ארוכה, בין אם מדובר בבן משפחתו, ובין אם לאו.

סוף דבר

55. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, ולאחר שאיזנתי היטב בין מרכיבי הענישה השונים, החלטתי לדון את הנאשמות לעונשים הבאים:

נאשמת 1

(א) מאסר בפועל למשך **30 חודשים**, בניכוי ימי מעצרה.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם תעבור הנאשמת תוך 3 שנים מיום שחרורה מהכלא, עבירה בה הורשעה בתיק זה.

(ג) הנאשמת תפצה כל אחד מהורי הפעוטות נ.צ.ע. ו- א.צ. - בסכום של 10,000 ₪.

סה"כ תפצה הנאשמת 1 את הפעוטות בסך של 20,000 ₪ אותם תשלם עד ליום 1/5/2025.

נאשמת 2

(א) מאסר בפועל למשך **48 חודשים**, בניכוי ימי מעצרה.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם תעבור הנאשמת תוך 3 שנים מיום שחרורה מהכלא, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה.

(ג) הנאשמת תפצה כל אחד מהורי הפעוטות א.צ., א.ש., ו- א.ג. - בסכום של 10,000 ₪.

(ד) הנאשמת תפצה את הורי הפעוט נ.צ.ע., שהורשעה בעניינו בביצוע עבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש בידי אחראי - בסך של 30,000 ₪.

סה"כ תפצה הנאשמת 2 את הפעוטות בסך של 60,000 ₪ אותם תשלם עד ליום 1/5/2025.

נאשמת 3

(א) מאסר בפועל למשך **15 חודשים**, בניכוי ימי מעצרה.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם תעבור הנאשמת תוך 3 שנים מיום שחרורה מהכלא, עבירה בה הורשעה בתיק זה.

(ג) הנאשמת תפצה כל אחד מהורי הפעוטות נ.ג., נ.ס., נ.מ. ו- ר.ר. - בסכום של 10,000 ₪.

סה"כ תפצה הנאשמת 3 את הפעוטות בסך של 40,000 ₪ אותם תשלם עד ליום 1/5/2025.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ו' שבט תשפ"ה, 04 פברואר 2025, במעמד כל הצדדים.